

kakoršnega v „Slov. Narodu“ že imamo. Al od mnogih strani sem slišal željo, naj bi se ta časnik v Ljubljano — v središče Slovenije — preselil; morebiti bo tudi mogoče sčasoma stroške tega časnika znižati, če bo Matica svojo tiskarnico imela. O tem pa se ne skladam z gosp. dr. Razlagom, da bi nam dnevnik ne bil potreben. Po mojih mislih bi nam dnevnik bil jako koristen; druga pa je: ali bi se mogel vzdržati, in iz tega ozira ne morem podirati mnenja dr. Razlagovega.

Dalje mislim, naj za vsaki del naših slovenskih krajev izhaja tednik, in sicer „Novice“ za Kranjsko, „Slov. Gospodar“ za Štajarsko, „Primorec“ za Primorsko in „Besednik“ za Koroško. Zraven njih bi še izhajali stanovski listi: „Danica“, „Učit. Tovarš“, „Pravnik“ in za mladost „Vrtec“. Želeti je slednjič še dobrega šaljivega lista. Gradivo „Brenceljnov“ je po mojem mnenju premalo objektivno in preveč osobno. Ako bi drugo pot nastopil in bi za vodilo imel „utile dulci“, koristen bi bil narodu.

Konečno še malo besedic o nemškem časniku.

O tem predmetu se je že veliko govorilo; nekteri skozi in skozi nepotrebnost in celó škodljivost nemškega časnika trdijo; drugi pa ravno tako dosledno dokazujejo potrebo in korist nemškega lista. Jaz danes o tem ne bom obširno govoril; mogoče, da drugi pot kaj več povem. Danes tedaj le par besedi. — Gotovo, gospodje moji, nemški časnik za večino našega naroda, ki nemški ne ume in tedaj takega lista ne bo bral, ni treba; tudi za čitalnice, za sokola itd. ni potreben, — al potreben nam je za brambo naših pravic, naših svetinj, poštenja našega naroda nasproti veliki čedi nasprotnikov na zemlji domači. (Govornik našteva zdaj te vrste nasprotnikov in konča z očitno pohvalo sprejeti govor svoj tako-le:) Takim ljudem se mora „tajč“ povedati, kaj je pravica, kaj hudobija, kaj resnica, kaj laž. In v ta cilj in konec bil bi koristen nemšk časnik.

Dopisi.

Iz Trsta 11. junija. (*Rojanska čitalnica*) je imela 8. dne t. m. izvrstno „besedo“, v koji se je tudi igrala igra „Dobro jutro“ s takim vspehom, da se bo na splošno zahtevanje občinstva 18. dne t. m. ponovila. Vljudno se vabijo k tej veselici vsi udje; neudje plačajo 50 soldov vstopnine. Odbor.

Rojan 8. junija. — Gledé na dogodbo 18. u. m. stavim učitelju g. Boninu sledeča vprašanja: Prašam Vas prvič: ali hočete Vi res posel družega Timevsa v okolici tržaški prevzeti? Pokazali ste res omenjeni dan, da ste kos brezverskemu poslu. — Vprašam Vas drugič: ali res mislite, da se Vam bode to tudi sponeslo na zemlji slovenski, med čisto samimi Slovenci? — Prašam Vas na dalje: ali res mislite, da Vas je tržaško starešinstvo proti naši volji zato k nam poslalo, da našim otrokom branite h krščanskemu nauku hoditi? Povem Vam, da nam je ljubša lepa priprava naših otrok za sv. obhajilo, kot vsa Vaša puhla modrost, od ktere v krčmah tako radi kvasite. Vaši „modrosti“ najlepše spričalo daje „historijica od 12—14 čebrov vina“. Kaj da hočem s tem reči, boste menda lahko razumeli; ako ne, poprašajte dobrotno enega ali družega učitelja okolice tržaške, ki je tudi dober organist. Gospodine Bonin, dve leti in pol ste svoje rožičke skrbno zakrivali; zdaj ste jih pokazali, in to je prav, da vsaj vemo, kakošna načela Vas vodijo!

Kmet, ki ne mara za brezverstvo.

Od Kolpe 8. junija. A. R. — Ne morem si kaj, drage „Novice“, da ne bi Vam povedal neko dogodbo, prav mično historijico, ki jo je čez kočevske hribe prinesla sapa iz Kočevja do nas, in ki nam priča „in-

teligencijo“ in „humaniteto“ preliberalne okrajne vlade pod regimentom Fladungovim. Neka Marija Osterman iz Ograje (Suchenräuter) hiš. št. 1. je 16. maja t. l. ob treh zjutraj nagloma umrla. Bila je 22 let stara in v osmem mesecu noseča. Mož njen je brzo tekel v Kočevje, da bi se, če mogoče, vsaj dete rešilo — toda naši okrajni „consules“ zaukažejo ženo meni tebi nič pokopati! — Vprašamo le: ali mar ni nobene postave, da se take žene morajo obducirati, morebiti celó še pred „Kaiserschnitt“ narediti itd.? — Po naših morebiti neumnih mislih je mogoče, da so živo dete v maternem telesu pokopali? „Um Antwort wird gebeten“, kajti ljudstvo je neizrečeno nevoljno v onem kraju. Da! ako se pri nas civiliziranih decembristih taka godi, kako neizrečeno omilovanja vredni ste — federalistični surovi Slovenci! — To je faktum, ki naj ga častiti ljubljanski „Sanitätsrath“ v prevdarek vzame, da se izvé, ali sta gospoda Fladung in Pfefferer pravo vkrenila ali ne. — Imel bi Vam še marsikaj poročati, kar čujemo iz „srca“ Kočevskega, pa očaran od melodij „die Wacht am Rhein“ je človek tako, da le še malo, pa se misli v tretjih nebesih, in se ne briga več za zemeljske reve.

Iz Kranjskega 6. junija. — Dopisnik iz Brega na Primorskem od 17. maja piše o ondašnjih razmerah, pa mu niso znane tamošnje. On pripoveduje o učiteljskih zadevah v Dolini in Boljuncu, al njegov načrt nikakor ni podoben sedanji dôbi. Una dva učitelja, ki ju v vrsto narodnjakv šteje, nista službe sedaj zapustila, ampak eden vže pred poltretjim letom, a tudi ne zarad slabe plače, ampak le na boljšo službo je šel. Drugi je odrinil pred poldrugim letom, a tudi ne samo zarad slabe plače. Kaj pa naslednika, v kateri reči nista svojemu poslu kos? Ali ne spolnujeta popolnoma, kakor šolske postave velijo, svojega posla? nista li oba narodnjaka, zanemarjata mar svoj posel? Vsi pa niso enakih zmožnosti a tudi ne pripravljeni za prilizovanje; kaj tacega tudi dopisnik tirjati ne more. — Dalje pravi dopisnik, da čitalnica v Boljuncu hira; vprašam le: ali ni morda tudi dopisnik kriv tega? A to se ne godi samo čitalnici v Boljuncu, temuč tudi mnogim drugim, katerih pa dopisnik ni hotel omeniti. Čitalnica v Boljuncu je imela v začetku 15. maja 1870. leta 62 udov, al žalibože! kako so mesečne plače odraštovali, izvzemši kakih 10 udov? Pozvedite gosp. dopisnik to pri predsedniku sami. Brez hrane pa nobena čitalnica na krepkih nogah stati ne more, tedaj tudi Boljunska ne. Da bi samo učitelja Dolinski in Boljunski čitalnica zdržavati môgla, tega vendar nihče zahtevati ne more, kdor pristransko ne sodi. Prav je, da se sèm ter tje malo podreza, kjer je národno gibanje zanikerno, da se narod zbudi iz spanja, al — krivda naj se ne pripisuje takim, ki niso krivi ali vsaj ne v prvi vrsti krivi.

Iz Cerknice 6. junija. ☺ — Z obžalovanjem smo brali v 21. listu „Novic“ dopis iz Cerknice, ki napada neke prav poštene in priljudne mladenče iz Cerknice (dopisnik je imenuje „rumene fantičke“), češ, „da so pri vsej svojej otročariji poštenega moža ob splošno zaupanje pripravili, kar se je pri zadnji volitvi tudi zgodilo“. — Ta glas je od konca do kraja — neresničen. V Cerknici ni noben poštenjak izgubil splošnega zaupanja, in to najmanj o preteklih volitvah, ki pa gotovo niso bile izraz občnega mnenja. Ko je dopisnik pisal svoj dopis, šinil je va-nj ravno oni duh neprijaznosti, ki je vsakemu političnemu delovanju sovraž. Tukaj ne biva noben nemškutar, česar ni menda na vsem Kranjskem; ravno tako gotovo je, da bi se ne dala napraviti nikjer ložeje taka čitalnica kakor v Cerknici, ki bi v resnici a ne samo po videzu zdatnejše delovala gledé na národno gibanje kakor tudi na oživljevanje narodnega čuvstva, ko bi tukaj, kakor

marsikje, ne kraljeval vrag moči slabečega razpora. In ravno te baže rodoljubi, kakoršen je „rdečesrajčnik“, si na vso moč prizadevajo spraviti vse križem in vsejati ljuliko puljavice in prepira. Res je, čeravno žalostno, da ne pride v Cerknici živetna čitalnica tako dolgo na noge, dokler se nekteri teh rdečih ne odstranijo, ki mislijo, da so monopol vsega rodoljubja samo za-se v najem vzeli; dokler ne izgine izmed njih oni trapasti duh, ki je zapeljuje, češ, da ne more biti domoljub, kdor ne razsaja po krčmah, kakor oni sami, in da je vsak vže izdajalec ali odpadnik, ako mora o priliki govoriti tudi tuji jezik! Smešno je vrhu tega, da se taki domišljujejo stebre slovenske; vsak drug, ki se ne zaliva pri njihovi mizi, ki ne kriči in ne razgraja, jim pa je grd nemškutar! Konečno še to-le: Oni štirje, ki je „rdečesrajčnik“ tako neusmiljeno pred svetom črni, so tihi in dobro vzgojeni mladi ljudje, ki je po vsej pravici vsa občina spoštuje, in želeti bi bilo samo to še, da bi se dopisnik „rdečesrajčnik“ nad njimi izgledoval in svoje šetinje za vselej slekel. To bi bila še edina pot, po kateri bi „rdečesrajčnik“ mogel še sprejet biti v čitalnico, ako se kedaj v Cerknici ustanovi; drugače bi mu to mogoče ne bilo.

Iz Ljubljane. — Iz zanesljivega vira se nam iz Dunaja poroča vesela novica, da je Njegovo Veličanstvo gosp. Mihaelu Préglnu, odborniku in blagajniku, in gosp. Andreju Brusu, tajnikovemu adjunktu družbe kmetijske, v priznanje njunega mnogoletnega neutrudljivega delovanja podelilo zlati križ za zasluge. Slava!

— (*Iz seje odborove družbe kmetijske.* — Konec.) Ker ministerstvo kmetijstva želi zvedeti knjige, ki so bile spisane od leta 1850. za šole, ki stojé pod nadzorstvom kmetijske družbe, ali ki jih je kmetijska družba sama izdala, je bil dr. Jan. Bleiweis naprošen, naj on sestavi imenik teh knjig. — Vodila, ki jih je zastran kmetijskih razstav ministerstvo kmetijstva odločilo, je odbor na znanje vzel. — Rokopis, ki ga je gosp. Rihard Dolenec družbi poslal o čbelarstvu pod naslovom: „kratka razprava o dobro Dzirzoniziranem kranjskem panju“ s podobo razjasnjen, je odbor s pohvalo sprejel in odločil, naj se natisne v „naznanilih družbe kmetijske“. — Veliko škoporeznico, ki jo je družbi iz Frankfurta fabrikant Moric Weil na ogled poslal, je odbor kupil za družbo, ker ta mašina res prekosí vse dozdej znane. — Odlok ministerstva kmetijstva, da odbor sme na vrtu družbe kmetijske iz državne subvencije napraviti zgledno gnojišče, je bil z zahvalo sprejet. — Na pismo gosp. grofa Lanthieri-a, da bode grajščina Slap kmalu popolnoma zavarovana za namenjeno vinsko in sadjerejsko šolo, je odbor sklenil odpisati gospodu grofu, naj bi se to dovršilo vsaj do 15. julija, da kmetijska družba more napravo te šole predložiti prihodnjemu deželnemu zboru. — Po nasvetu podružnice Bohinske so bili gosp. pl. Viktor Pantz in učitelja gospoda Grm in Mandelc za ude v družbo sprejeti.

— (*Poslednja seja dež. šolskega sveta*) je bila že pod predsedništvom novega c. kr. deželnega predsednika pl. Wurzbacha. Bral se je dopis prejšnjega dež. predsednika barona Conrada, kateri udom deželnega šolskega sveta naznanja, da gré po svojem poklicu iz dežele, ter se pri vseh udih deželnega šolskega sveta poslovlja. Sklene se, da naj dež. šolski svet na to pismo odgovori in se pismeno poslovi od bivšega deželnega predsednika. — Potem se je pričelo posvetovanje o pravnih razmerjih ljudskih učiteljev. Premembe v tej postavi so bile večidel sprejete po premembah šolskega odbora deželnega zbora. — V postavi za preskušnje v ljudskih in mestjanskih šolah

od leta 1869. so bile nektare premembe sprejete po nasvetu dunajskega učiteljskega društva, druge pa ne. — Sklenila se je prošnja do ministerstva nauka, naj dovoli denarne podpore (nagrade) pisateljem, ki se lotijo spisovanja knjig realističnega obsežka za ljudske šole kranjske. — Rokopis slovensko-latinske slovnice prof. Žolgarja je bil v presojo dan izvedencem, ob enem pa se povabita profesorja Horvat in Žepič, naj pošljeta tudi svoja rokopisa v pregled. — Še več družih pa za občinstvo manj važnih razprav je bilo v tej seji.

— *4.* (*Iz učiteljskega društva.*) Odbor kranjskega učiteljskega društva je v svoji zadnji seji sklenil, tudi to leto v šolskih počitnicah napraviti občni učiteljski zbor za Kranjsko, in to kmalu po hrvaškem učiteljskem zboru. Pri tej priložnosti bode tudi razstava šolskih pripomočkov, v kateri namen se je že tudi volil odbor štirih učiteljev. Zanimiv je bil predlog predsednikov, da bi se za izvrstna pismena dela o odgoji, o nauku, sploh za dela na šolskem polji delila darila ali v denarjih ali dobrih pedagogičnih knjigah, da bi se tako še bolje izbudila marljivost in delavna moč posamesnih učiteljev. Se vé, da se je ta predlog z veseljem sprejel. — Druga reč, o kateri se je v tem shodu posvetovalo, bilo je vstanovljenje društva na pomoč revnim šolam v vsakem obziru, po izgledu drugih dežel, ki imajo „Schulpfennigverein-e“. Udje tega društva naj bi ne bili samo učitelji, temuč posebno tudi drugi, katerim je šola pri srcu. Odbor vendar ni mogel naloge vstanovljenja tega društva na-se vzeti; zato menda pride pred občni učiteljski zbor.

— (*Zarad odprave kranjske najdenišnice*), ktero je lansko leto sklenil deželni zbor, je došlo deželnemu odboru pismo c. kr. ministerstva notranjih oprav od 26. maja t. l., ktero pravi, da vsled Najvišega sklepa od 19. dne t. m. provizorno sme sicer že prihodnji mesec nehati ta naprava, v ktero so se dosihmal na deželne stroške jemali nezakonski otroci; al da se definitivno, to je, konečno veljavno odpravi ta naprava, treba je to, da prihodnji deželni zbor svoj sklep drugače, to je, tako storí, da se zarad odprave najdenišnice dovoljenja prosi Njegovo Veličanstvo. — Po takem je tedaj gotovo, da je deželni zbor dosegel važno stvar, da vsaj s prihodnjim letom neha ta naprava, ki je deželi prizadjala silnih stroškov.

— Pisarnica priv. c. kr. Rudolfove železnice na Dunaji je deželnemu odboru odgovorila, da se na postajah gorenske železnice naredita napisa: Radoljica-Lesce in pa Radeče-Fužine.

— Po privoljenji c. kr. deželnega predsedstva od 11. dne t. m. bode jutri, to je, v četrtek večer v Ljubljani razsvitljava v spomin 25letne vlade Očeta vsega krščanstva, papeža Pija IX. Spodobi se, da vsa Ljubljana brez razločka svoje veselje razodene za tako redko-slovesni dan, kakoršnega ni bilo od dni sv. Petra in ga morebiti ne bode več. Pokažimo tedaj z razsvitljenjem, da nismo sovražniki svoje lastne cerkve. — V petek ob 7. uri zjutraj napravi katoliška družba cerkveno slovesnost pri sv. Petru, zvečer ob 7. uri pa „besedo“ v čitalnični dvorani, v kateri se predstavljajo tudi žive podobe, med katerimi bode ena kazala Slovence pred papežem v Rimi letošnje leto.

— (*Tretji večer govorniških vaj o slovenskem časnistvu*) je še živahnejši bil memo prejšnjih; obširno so govorili gospodje Fr. Potočnik, dr. Mencinger in Grazeli, še drugi so le krajše opazke delali. Govor gosp. Potočnika prinesó „Novice“ danes na četrti strani; govore družih dveh govornikov prinesemo prihodnjič. Gosp. dr. Razlag je po končanih govorih željo izrekel, naj bi predmet govorniških vaj po do-

gnanih govorih o časništvu bila Hermanova knjižica: „zur Organisirung des niederen öffentlichen Dienstes in Steiermark und zur Revision des Gemeindegesetzes“. Čeravno ta knjižica ni pisana za Kranjsko, je vendar tudi nam zanimiva zato, ker izvira iz peresa slovenskega prvaka, s katerim pa se, vsaj v glavnih načelih, ne moremo skladati.

— (*Naši brambovci*) so res korenjaki. Pohvalil jih je unidan, kakor smo povedali v našem listu, viši general sam. Zdaj pa slišimo, da le trije oficirje našega domačega polka, ki so bili poslani k vojaškim vajam naših brambovcev, znajo jezik domači (slovenski), vsi drugi pa nič! Naši fantje morajo po takem res izvrstni korenjaki biti, da še premagajo jezikovo nevednost učencov svojih. Gledé na to preočitno napako vprašamo le: ali je namen gospodov oficirjev, da naše vrle brambovce učijo in vadijo vojaštva, ali pa le zato, da oni dobijo „zulage“?

— (*Česar je iskal, je skupil.*) Nek majhen dohtarček, pa velik nemškutar, je te dni v neki družbici, kjer je po naključju bil govor o roparjih, ki so iz Suhe granice (Marijnega dola) pridrli na Kranjsko, sarkastično zamrdal, rekoč, da oni graničarji so menda le hoteli simpatije svoje kazati Slovincem zato, da so se za pridobitev njihove zemlje potezali v deželni zboru kranjskem. — Neslano to čenčarijo mu zavrne domoljub pri tej priči tako-le: „No, no, znabiti; — simpatije so različne; še veliko več simpatij pa morajo Prusi imeti do naših dežel, ker se jih klati čedalje več krog in krog“. To slišati nos pobesi majhni dohtarček pa veliki nemškutar. — Marijedolce so vjeli in zaprli, pruski prijatli pa se sèm ter tje jemljejo v gostje. Ali je mala peščica peterih roparjev iz Suhe granice kranjski deželi bolj nevarna kakor truma „pruskih prijatlov“ Avstriji, bode — prihodnost učila, kajti že Berolinski časniki pruske vlade sprejemajo dopise pemske Nemcev v svoje liste, v katerih nemško zemljo pemskega kraljestva sans gène imenujejo „drugi Šlezvik-Holštajn“!!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Kar je naš telegram v zadnjem listu „Novic“ prerokoval, zgodilo se je. Zbornica poslancev je z večino 10 glasov (77 proti 67) sklenila, da se obravnava državnega proračuna za l. 1871., kateri so se na vse kriplje ustavljali zagrizeni „ustavoverci“ od tistega trenutka, ko je cesar mrzlo sprejel njih adresno in jim odločno rekel, da ministerstvo, ktero oni preganjajo, ima zaupanje njegovo. „Naj tem ministrom cesar le zaupa, so kričali po svojih časnikih, mi „ustavoverci“ jim ne zaupamo in jim ne bomo dovolili ne solda ne“. Mislili so Herbštovci in Giskravci, da vsi njihovi privrženci bodo ž njim potegnili, kedar pride na glasovanje ta stvar, — al hudo so se goljufali: 10 njihovih sicer „vernih duš“ jih je zapustilo na dan glasovanja, poslanstvu se odpovedalo, poskrilo ali celó proti njim je glasovalo 10 poslancev, večidel velikih posestnikov in cesarskih uradnikov, ki so se z bali jeze vladine. Zdaj pa se je iz lastnega tabora vsula prava toča zabavljic čez-nje; „figamožje“, „strahopezdljivci“, „izdajalci“ in enake psovke bile so dar njim, ki so bežali iz ustavoverskega tora. Neki Gross in c. kr. sodniški svètnik Tom-schitz, kterege so si nemškutarji celjski izvolili za svojega možá, sta bila prava „figa-možá“, ki sta bežala; 8 družih je potegnilo za njima; tudi grof Margheri, kranjski „ustavoverec“, je zapustil „Tagblattovo“

zastavo. Po 3 letih dunajskega zborovanja je to prva prikazen, da večina vsegamogočne klike centralistične je postala manjšina, in je bila prva zmaga sedanjega ministerstva s pripomočjó poslancev poljskih, tiroljskih, kranjskih, primorskih in še nekterih družih, ki se štejejo k državopravni opoziciji in zmirom še zapajo ministerstvu, čeravno dosihmal še ne vidijo nikakoršnih djanj, ki bi vtrdila to zaupanje. To pač šteje nekaj, da je minister Hohenwarth razrušil ustavoversko koterijo; al od tega nima še nobena dežela nič. Sprava narodov je tedaj še zmirom le sama beseda.

Poglejmo zdaj, kako zbornica razpravlja državni račun za letošnje leto, o katerem zboruje že več dni. Finančni odbor je državne stroške za l. 1871. preračunal na 345 milijonov in 556.940 gld., — dohodke pa iz direktnih in indirektnih davkov po dosedanji razmeri in družih prejemkov na 333 milijonov in 949.907 gold.; — po takem zmanjka konec leta 11 milijonov in 607.033 gold., ki se bodo morali pridobiti po kaki drugi poti. Razprave o proračunu so izprva gladko tekale, dokler ni prišel predlog na vrsto: naj se ministerstvu dovoli 120.000 gold. za tako imenovani „dispositionsfond“, to je, za skrivne potrebe, o katerem mu ni treba računa položiti. Tu spet je po hudi borbi zmagalo ministerstvo, kajti zopet so nekteri „ustavoverci“ zapustili svoj tabor. Živahna debata je bila tudi o predlogu, ki ga je nasvetoval finančni odbor: naj se škofu v Lincu zapre nekoliko dohodkov (temporalia), dokler trdovratno nepokoren vstane državnim postavam. Med poslanci, ki so govorili zoper to resolucijo, je rekel tirolski poslanec Giovanelli, da škof Linški le škofovo dolžnost spolnuje, ako se ustavlja brezverskim šolskim postavam.

Hrvaško. — Volitve poslancev v deželni zbor zagrebški so končane. 10. t. m. so bile zadnje. Zmagala je tudi pri volitvah zadnje dni národna stranka, in sicer tako, da 50 je izbranih narodnjakov, 13 pa unionistov (Magjaronov), in 2 Starčevičanca. Slava narodu trojedne kraljevine!

Ogersko. — Sopet je padel en list z ministerskega drevesa Andrassy-evega: Horvath je popustil ministerstvo pravosodja in Bitto nastopil njegovo mesto.

Francosko. Iz Pariza. — Krvava sodba upornikom še zmirom glave seka; sicer je na videz mir v Parizu. Sreča le, da je vreme tako zimsko mrzlo, sicer bi malo zakopana trupla pobitih hudo kugo napravila. — Državni zbor je preklical postavo, po kateri so nasledniki nekdanjih francoskih kraljev morali v prognanstvu živeti.

Telegram „Novicam“ iz Dunaja 13. junija.

Dr. Costa je v daljem izvrstnem govoru predlagal resolucijo: naj vlada pripravlja ustanovitev slovenske juridične in filozofične fakultete v Ljubljani. Po živahni debati je padel predlog le z malo večino. Poslanca slovenskega Štajerja (da se Bogu smili!) Seidl in Brandstetter sta tudi zoper glasovala!

Kursi na Dunaji 12. junija.

5% metaliki 59 fl. — kr.	Ažijo srebra 122 fl. — kr.
Narodno posojilo 68 fl. 85 kr.	Napoleondori 9 fl. 85 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 10. junija 1871: **72. 9. 48. 84. 75.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 24. junija 1871.